

Какви са основните симптоми на острата и хронична бъбречна недостатъчност?

Острата бъбречна недостатъчност се характеризира главно със сравнително бързо настъпващи олигурия до анурия. Олигурия означава отделяне на по-малко от 400 мл урина за 24 часа, а с анурия се означава отделянето на по-малко от 100 мл урина за денонощие, което обаче понякога може да липсва. Други характерни оплаквания са уморяемост, гадене, сънливост или друг вид засягане на психиката.

В ранните етапи хроничната бъбречна недостаъчност протича безсимптомно. Налице могат да бъдат оплаквания, характерни за някое от заболяванията, които причиняват хроничната бъбречна недостатъчност. Оплакванията в по-ранните (компенсирани) фази могат да са израз на опитите на отделителната система да компенсира "занижения" си капацитет. Класическите симптоми на хроничната бъбречна недостатъчност настъпват с появата на уремия, т.е. много високите стойности на азотните тела в кръвта. В опита си да елиминира уреята "по заобиколни пътища" организмът започва да я излъчва през лигавиците и тъканите си, където тя проявява дразнещ ефект и предизвиква възпалителен процес.

Основните оплаквания, които се наблюдават в различните етапи на хроничната бъбречна недостатъчност са следните:

- **полиурия** (отделяне на голямо количество урина) - в опит да отделят ненужните на организма вещества увредените бъбреци (в компенсирания етап) отделят повече вода, тъй като не могат да концентрират урината. Болните отделят до 3 и повече литра урина за денонощие, докато здравият човек обикновено уринира в рамките на 1,5 л/24 часа. Отделянето на голямо количество урина обуславя и често уриниране през нощта.
- **засилена жажда** - съответства на отделянето на голямо количество урина в компенсирания стадий
- **олигурия до анурия в декомпенсирания стадий** - с анурия се означава отделянето на по-малко от 100 мл урина за денонощие. Поради задръжката на течности в организма се стига до покачване на телесно тегло и образуване на отоци по крайниците и лицето
- различни нарушения в дейността на централната нервна система като **унесеност, раздразнителност, нарушена концентрация**, намалена симетрично кожна чувствителност вследствие на полиневропатия, мравучкане, парене по крайниците, понякога дори гърчове и т.н.

- **нощен задух и затруднено дишане** ("хриптящо, клокочещо дишане") вследствие на белодробен оток; болки при дишане вследствие на плеврит (възпаление на обвивката на белите дробове-плевра, от отделящата се през нея урея).
- **повишаване на артериалното налягане** (хипертония), вследствие на задръжката на течности и включване на някои регулаторни механизми на водно-солевата обмяна. Повишеното артериално кръвно налягане обременява сърцето.
- **повръщане и диария** - вследствие на възпаление, предизвикано от отделящата се през лигавиците на храносмилателния тракт урея
- **обща отпадналост, слабост, безапетитие и гадене** и др.
- **бледожълтеникав цвят на кожата** (цвят на "мляко с кафе") със следи от разчесване
- **склонност към лесно кървене и бавно кръвосъсирване** (поради токсичен ефект на азотсъдържащите тела върху редица кръвни клетки е намален броя на тромбоцитите-кръвните плочици, отговорни в голяма степен за процеса на кръвосъсирване и образуване на тромби)
- **дъх, миришещ на урина** (уремичен дъх)
- **болки в костите, счупвания**, настъпващи при минимална или без никаква травма, болки в тазобедрените стави и др.: тези оплаквания са в резултат на нарушения метаболизъм на минералите в костите.